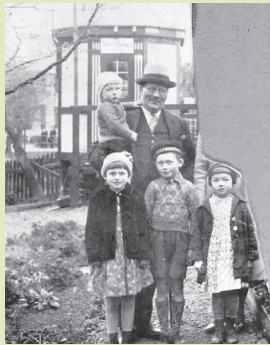

TÍÐINDI

Tórgarð teknaði í 1931

Tað var Jacob Danielsen, vanliga nevndur Jakke – ella bara G – føddur 4. juni 1887, sum við umsókn um byggiloyvi frá 8.10.1930 tók stig til at byggja kioskina. Hon læt tó ikki upp fyrr enn á ólavsøku 1935. Tekningina til ta upprunaligu lítlu kioskina átti H.C.W. Tórgarð, meðan tað var Rasmus hjá Funnings Jóannes (Thomsen) í Bøgøtu, sum smíðaði hana inni í stovuni hjá Jens Næss á Hoydalsvegnum. Síðan varð hon flutt oman á Vaglið í pørtum og sett saman.

Í 1940 var kioskin útbygð. Tá var tað Jóhan

G – Jacob Danielsen, saman við børnum uttan fyri Kioskina, sum læt upp í 1935

Ziska sum teknaði útbýggingina, og tað er soleiðis vit siggja hana í dag.

Kelda: Jógvan, Annfinn

Asta Jacobsen átti kioskina í 62 ár. Flestu havnarfólk munnu kenna – og eru góð við Astu

Asta hevur átt kioskina síðani 1945

Tá ið G doyði í 1945, var Asta 15 ára, og hon arvaði kioskina. Asta var yngsta dóttir Jakke og Jettu.

Hon var bara fáar mánaðir gomul, tá ið mamman doyði. Hon vaks upp hjá Djóna, gubba sínum, og Elisabeth, nevnd Betta, í Lucas Debesar gøtu. Tey bæði húsini vóru væl. Síðan var tað Christian Weihe, sum stóð fyri kioskini tey næstu trý árini, áðrenn Asta tók við. Christian tók sær í mong ár av bókhaldinum hjá henni.

Asta giftist í 1955 við

Niklóa Jacobsen, skipara av Glyvrum. Tey búsettust í Tróndargøtu og fingtu tey trý børn.

Niklái fór í land seinast í fimmtíárunum at hjálpa Astu í kioskini. Tey plagdu at skiftast um at standa har. Eisini høvdu tey skúlanæmingar at hjálpa til um kvøldarnar. Vanliga var opið til kl. 11 á kvøldi. Niklái doyði í 2001, 73 ára gamal. Asta hevur síðani verið einsamøll um at reka kioskina, til hon í fjør varð seld.

Kelda: Jógvan, Annfinn og Álvur Danielsen

Kioskvørur og heitt at drekka

Ætlandi letur Kioskin hjá Astu upp í apríl komandi á sama stað og í somu stødd, sum hon hevur staðið.

Upplatingartíðirnar verða frá 9-15 um veturin og 9-18 summarhálvuna. Til tiltøk verður opið dag, kvøld og nátt, til dømis á

ólavsøku, Mentanarnátt og so víðari.

Av vørum kunnu nevast: Kaffilatte, Cappocino, svart kaffi, sodavatn, djús, vatn tvíflís, salat, croissant, kitkat, stimerol, wienerbreyð, muffins, vikubløð, avisir og nógvar aðrar vørur.

VARÐVEITA KIOSKINA HJÁ ASTU

– Vit ynskja at varðveita navnið: »Kioskin hjá Astu«, siga nýggju eigararnir

Eiríkur Lindenskov

Fyrsta dagin verður kioskin hjá Astu á Vaglinum í Havn flutt av Vaglinum og niðan á Sandvíkarhjalla, har hon á goymsluni hjá Balslev verður endurnýggjað fyri síðani at verða flutt oman aftur á Vaglið.

Tað er felagið Gist&Vist, sum nú eigur Kioskina hjá Astu – ella Kioskia hjá G, sum tey gomlu havnarfólkini kallaðu hana. Kioskin er frá 1935. Hon læt upp til ólavsøku tað árið.

Johannes Jensen, stjóri í Gist&Vist sigur, at endamálið er at varðveita kioskina júst soleiðis, sum vit kenna hana og at brúka so nógv av upprunatilfarinum aftur, sum til ber. Ikki minst vakra og sermerkta stjornuloftið inni í kioskini.

Tað verða Petur Hans Poulsen og Martin Tórgarð, sum fara at umvæla kioskina. Martin Tórgarð er abbasonur H. C. W. Tórgarð, arkitekt, sum teknaði kioska fyri 88 árum síðani – í jan-uarmánaði í 1931.

Fyri Johannes Jensen hevur tað alt at siga, at kioskin verður varðveitt júst sum hon er.

– Ja tað er tí, at vit keyptu hana. Tað var júst fyri at varðveita hana og fáa hana aftur til eina virkna kiosk, sum skal selja allar vanligar kioskvørur og bløð. Vit fara eisini at selja kaffi, te, tvíflísir og annan »gongumat«, sigur Johannes Jen-

Martin Tórgarð yngri og Petur Hans Poulsen, sum skulu umvæla og restaurera ta 83 ára gomlu kioskina hjá Astu á Vaglinum í Havn. Í apríl letur kioskin upp aftur og verður hon akkurát líka, sum vit kenna hana, men tá í finasta standi

Mynd: Álvur Haraldsen

sen, sum í hesum sambandi nevnið hugtakið »at menna uttan at missa« – at kioskin kann koma enn meira til sín rætt sum tað ikon hon er í Havn – og samstundis varðveitast sum tann gamla kioskin hjá Astu við øllum tí upprunatilfari, sum kann endurnýttast.

Fyri havnarfólk og helst øll í Føroyum er kioskin ein býarmynd, og vit kenna øll skapið aftur.

H. C. W. Tórgarð hevur teknað fysta sniðið í 1931. Tá var talan um eina áttakantaða kiosk við inngongd. Diskur var innanfyri og í mótsættu síðu var kiosklúka.

Loftið er varðveitt og sigur tað nógv um stødd og søgu hennara frá fyrstan tíð. Kioskin er við árunum víðkað og hevur í dag fingið eitt skap, ið øll kenna aftur og sum fólk eru góð við.

Tá tú kemur til diskin, sært tú stjornuloftið hjá Tórgarð, ið skal varðveitast.

Útbyggingin, ið er gjørd

í tíðini, Asta Jacobsen hevði kioskina, skal siggjast aftur, men opnast upp niðan móti Sparikassanum.

Reyðu rukkublikkláturnar verða skiftar út við nýggjar, reyðar alupláutr, ið eru tættar og gjøgnumskygðar oman fyri diskhædd.

Hetta verður tað einasta nýggja við kioskini uttan. Hugsanin er, at búmerkið verður holað út í bplurnar soleiðis, at ljósið sæst út á gøtuna.

Sum nevnt verður kioskin flutt niðan í høli á Sandvíkarhjalla, har umvælingararbeiðið verður gjørt. Eitt nú skal gólvið skiftast og takið gerast av nýggjum. Enn vita teir ikki, hvussu stórviðurin hevur tað og tiskil heldur ikki, hvussu nógv kann endurnýttast.

– Men tað sum

kann endurast, verður nýtt, sigur

Johannes Jensen.

Meðan kioskin er burtur av Vaglinum er ætlanin at fyrireika økið, har kioskin skal setast aftur við fundamenti og leiðingum, sum skulu leggjast í jørð.

– Vit ynskja at varðveita navnið: Kioskin hjá Astu, sigur Johannes Jensen.

Vøruúrvalið verður sum á eini kafé ella í eini kiosk. »Gongu-matur« ella »gøtu-matur« og drekkivørur, heitt og kalt. Men tað ber ikki til at njóta matin inni. Einkil verður framleitt á staðnum. Alt kemur liðugt pakkað, klárt at eta.

Tað verður Smyrjibreyðsbúðin, sum fer at reka kioskina, og starvsfólkini koma at arbeiða út frá Smyrjibreyðsbúðini.

Stjornuloftið inni í kioskini er upprunaligt og sermerkt – og skal varðveitast. Tá kioskin er umvæld koma kundarnir inn í kioskina at keypa, sum tað var av fyrstan tíð

Mynd: Álvur Haraldsen

Ovari parturin av blikklátunum verður gjøgnumskygður – annars verður kioskin akkurát sum vit kenna hana